

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XIII

¿QUINS SON QUE LA COMBATEN?

Al veure l'Ajuntament de Barcelona, que, donant mal exemple a les demés capitals, vol implantar escoles neutres y bessexuals; al recordar l'expulsió de religioses del servici d'hospitals, duit a terma per qualque diputació; al veure les *irregularitats* en molts de municipis, la suspensió de subvencions al culte catòlic per aplicarles a festes profanes; al recordar tot axò, deim: mos ve'l dupta si es o no convenient l'aprovació de la Lley d'Administració local. No duptam de la seva bondat, de l'intenció drete de son autor, sols de: si la seva implantació serà de veritables beneficis a n-els pobles, aon una minoria descreguda s'imposa y les persones de bé dormen dins la neutralitat.

Per altre part: la Lley que se discuteix, a pas de tortuga, a n-el Congrés, deu esser bona, deu esser ben rebona; y al fer tal afirmació no es perque la coneguèm, ni l'hajem estodiada, sinó per la sencilla raó que la combaten els *esquerdistes*, es per veure l'efecte que produeix a tots aquells que sempre se posen al costat de tot lo dolent.

La combaten els republicans, els demòcrates y lliberals. La combat la premsa del *truct* condemnada cent vegades pel Bisbat espanyol. Aquella premsa remunerada, d'informacions falses y torsudes, de campanyes difamadores y d'anuncis immorals: y això ja mos basta, per formar un bon concepte de la Lley d'Administració.

Idò, nosaltres, tots els qui volèm de bon de veres la restauració d'Espanya, y desterrar aquesta política enveida, dins un temps relativament curt per les seves tares, tots devèm defensarla y fer admósfera perque aquesta lley, quant s'implanti, se trobi dins el seu clima y sia profitosa a Mallorca.

Que quedi aprovada aviat la Lley d'Administració local per part de la majoria; y per part dels pobles, que se preparin y organisin els bons, que també es la majoria, perque'l nou règim caiga en mans dels qui'l sabrán entendre y fer bon us de les atribucions que dona als municipis.

ELS HÉROES DEL BRUCH

HIMNE

Al cap la barretina,
al pit la fé divina,
al braç lo vell trabuch,
saludém a la raça gegantina,
als vencedors del Bruch.

Defensors de nostra terra,

*si del Bruch en les afraus
al francès muguereu guerra
per no ser uns vils esclaus,
será eterna la memoria
d'una gesta que es de gloria;
descanséu en pau, l'Historia
vos admira com á braus.*

*Vostre crit d'independencia
que pèl Montserrat retruny,
quan s'imposa l'insolencia
nos recorda-l sis de Juny.
Bons heréus de dignes avis,
aquell crit en jorn d'agravis
obrirá los nostres llavis
y clourá lo nostre puny.*

*Viu encara la nicaga,
la dels Franchs y Carrions,
lo foch patri no s'apaga,
no li manquen nous tions.
Sura encar la barretina
que l'any vuyt fou heroína,
la Bandera igualadina
vola encara pèls turons.*

*Al fossar que us atresora
reposéu eternament,
que per dar lo via-fora
Catalunya tindrà gent:
No teméu en les fossanes
per les glories catalanes,
mentres puguen les campanes
repicar a sometent.*

Al cap la barretina,
al pit la fé divina,
al braç lo vell trabuch,
saludém la raça gegantina,
als vencedors del Bruch.

JAUME BOLOIX Y CANELA.

FRUITA DEL TEMPS

El barber del meu poble no era lo que se diu un homo de cap, ni molt menos: ni fins y tot podria dirse que fos instruit y de bon tracto, però era barber, xerrava pels colsos y deia més desbarats que paraules: y axí com n'hi havia molts que no'l conexien, no faltava qui'l cregés, ni faltava tanpoch que se divertís prou ab les seves agudeses.

Quant jo'l vaig conixer tenia vint y cinch anys, caminava un poch acalat, ab ses mans dins ses butxaques dels pantalons y casi sense alsar els ulls a ningú: passava gran part del dia discutint dret a demunt el portal, y recort que no'l vaig veure may que no duqués al menos sa barba de quinze dies.

Parlava de tot: de Geografia, d'Historia de Política, de Religió: però en res s'entusiasmava tant com parlant dels capellans y di-

guent pestes de les coses d'Iglesia.

—¿Me diréu voltros que això no's uria vergonya? En Pere Capbuit va enterrar sa donya, y quant va pagar l'ofici, ho entenedu, va trobá que li havien posada una cantitat per tocar les campanes. Això es un abús. *Pase*, que fassin pagar sa missa; però ¿les campanes? Les campanes son del poble: y si son del poble, ningú ha de pagar res perque les hi toquin en morirse, no'm faltava més: ¿Que trobau v oltros?

—Que tens raó, deya la major part.

—Que no sap qu'es pesca, responia un penjat. Que vol dir les campanes son del poble? Saps que hi anam d'errats: veam qui en comanda.

—¿Qui en comanda? Això té poch que veurer. Veam qui les paga. Han de fer una campana nova; el poble la paga: se romp una campana y captés pe'l poble; han d'adobar el campanar y venga captar per ses obres: y ¿es just que després qu'el poble les ha suades, li fassen pagar per tocarleshi?

—Y tú ¿qu'has donat per les campanes? Li preguntaven.

—Qui, jo?

—Si, tú.

—Bueno. . . . jo res.

—Y ton pare?

—Mon pare tanpoch no doná res, perque quant feren la darrera, estavem mialament d'interesos.

—Y el padrí?

—El padrí no va esser may, més qu'un pobre conrador y no estava per dar res.

—Y els qui eran com ton pare y el padrí que te pareix que daren molt?

—Com voleu que dassen, si no porien.

—Idò no hi tenien dret, deya un.

—No, y se'n servien, deya un altre, sentien tocar mitx dia.

—Y vespres.

—Y sa missa.

—Y l'ave Maria.

—Y si una campana durás docents anys, ningú hi tendria dret perque ningú l'hauria suada.

—En no esser que tothom dexás en testament a n-els hereus, els dos centims que hi hauria posats.

—Voleu callar? deya aquí en Tonet, el barber més de mix *sulfurat*. Voltros fogiu de la qüestió, sou uns. . . .

—¿Fuera!

—No te raó!!

—Fuera! Fuera!!

Si la saragata acabava així, en Tonet no tenia més remey qu'aficarse per endins ab escuses de qu'havia de cercar qualque cosa,

y sortir del cap d'una estona com si no fos estat res y mudant de conversa.

Altres vegades, l'escena no era tan animada y en Tonet conversava mitja hora sense que ningú li digués res y uns el creyen, qu'eran els més ximplets, altres no l'entenen; y altres en feyen comedia quant sen eran anats.

Lo cert es que'l Vicari va saber lo que deia en Tonet y volguè darli una lliçó tot d'una que l'ocasió se presentás.

Un dilluns dematí en Tonet, s'axecà tart, com tots els dilluns, y molts d'altres dies: y la primera persona que va veurer fonc l'escolá que l'escometè ab aquesta ambaxada:

«Anit passada a les 11 se morí D. Marián Bossagran; y el Vicari m'ha dit si te volies encarregar de tocar les campanes cada mitja hora avuy, y demá dematí fins que li hajen fet el funeral».

El barber, lo primer de tot quedá sorprés, després li vengueren ganas d'agafá una cadira per tirar-la pel cap a l'escolá; y per últim recordantse del estat del seus interesos, que no anaven tant corrents com se llengo, acabá per acceptar lo que li proposava, confiant que la paga seria crecuda, tota vegada que'l mort era la persona més rica del poble.

—Y ¿aont he d'anar a cobrar? a ca D. Marián, o a ca's Vicari?

Toca primer, y llavors ja cobrarás; me pareix que'l Vicari está encarregat de pagar tothom.

Aceptat el compromís, el barber, contensá sa feina: pujá y devallá cinquanta vegades l'escala de la torre; se feu bõfegues a ses mans y que trobaven la corda més feixuga que'l raó y les tisores; y arribá a tenir el cap maretjat: però no res, un dia passa aviat y era bo de fer tenir paciència y sufrirho tot ab s'esperansa de sa paga.

El dimars s'acabá sa funció y el tocar, y ningú se cuidá de dir res a n'en Tonet: el dimecres tampoch li preguntaren qu'havía gonyat; ni el dijous, ni cap altre dia.

Quant en feu vuit, més de mitx desconfiat se vestí y se presenta a n-el Vicari.

—Venia per si li cau be arreglar el conta;

—¿Quin conta?

—El de tocar les campanes per D. Marián.

—S'hereu ha pagats tot els contes personalment, per lo mateix has de anar a ca-seva, però jo li he sentit a dir que no fa contes de pagar campanes.

—Y perque?

—Perque diu que les campanes son del poble.

—Lladre; qu'es ell!

—Diu que com qu'es una cosa de tots, tothom té dret a que les hi toquen sense pagar res.

—No te vergonya! Això es un robo que'm fa

—Y diu que son pare sempre qu'han captat per fer campanes, ha donat lo qu'ha pogut, y que no's just que després qu'ell en part les ha suades li fassen pagar per tocar-leshi.

—Y axò vol el Bon Jesús? Y axò es un cristiá que vol tenir criats que li fassen un

servici com el que li vaig fer, y després no los vol pagar Y jo que tENCH una dona y dos nins que mantenir, y paga rendá de casa y consum, y carta de vesindat Y ¿d'hont ho he de pagar si no's del meu trabay? Y aquell pillo el me nega.

—Fiet, jo li vaig fer totes aqueixes reflexions; però empenyat en que sap de bona tinta que no ha de pagar, diu que no vol de cap manera.

—Y qui es s'ase qu'ensenyá qu'un pot cercar criats qu'el servesquen y després no s'ha de cuidar de pagarlos: o ¿voleu que visque de l'aire del cel?

—Diuen qu'ets tú.

—¿Jo?

—Si, tú; que cada diumenge fas un sermó quantre el clero, y treus com un abús el conta que posen de tocar les campanes, y altres per l'estil, y l'enfiles; y suposes robos que no se fan, y injusticies que ningú s'ha passades pel cap; y parlant de lo que no entens també pretens que'ls capellans y l'escolá y tots els qu'están destinats al servici de l'Iglesia visquen de l'aire del cel, donant per motiu que l'Iglesia es del poble, y ses campanes son del poble. No mires qu'el clero fa de franch totes aquelles coses que son necesaries per la salvació de l'anima; si per les feines de administració, o de trabay extraordinari, o per lo qu'han d'escriurer, o p'els llibres qu'han de menetar y registrar o per les feines que cada un los vulga menar demanen qualche cosa, es molt poch en comparació del sacrifici qu'ha de fer: y encare los ho planys ¿També tú vols tenir criats sense pagarlos? Y encare que com te deya, tot lo principal de la religió, y lo essencial a la salvació, el sacerdot ho fa gratis, y per lo mateix may será necessari que li donis res, si no li manes res, però ten en conta que si qualche pich te domanen qualche cosa estará mol més ben gonyat que la teva paga de les campanes.

—Sr. Vicari, jo no m'havía fissat en axò.

—Ido ficsathí: y quant tú pensarás y parlarás axí com toca, no trobarás homos que ab ses teues matexes paraules te traven es peus com are.

.
Havía estat una broma: en Tonet cobrá; però no pensá may mes així com havia pensat antes respecte de moltes coses de l'Iglesia. Estava desenganat: y havia uberts els uis. Molts d'altres les obririen si volguesen, però la llum los molesta.

J. M.ª C. y F.

SA MARJAL

*El Pare celestial
va creá el món en sis dies,
y jo, aquestes poesíes
si de Deu tenc bones guíes
les faré amb un temps igual.
Me dedic a sa Marjal
creguent que més dinés val
que moltes tresoreríes.*

*Sa Marjal dona consol
perque la gent no pa tesca:
¡qu'es d'hermós, per un qui tresca,
veure corre l'aigo fresca*

*per dins aquell plenisol.
Y abans de sortir el sol
xalest cant de rosinyol
resona dins la verdesca.*

*Rosinyol que alegre cantes
cada día dematí*

no't canses de repeti:

*«Sa Marjal es un jardí
de gran productoses plantes,
y unes floretes tan blanques
com sa neu demunt ses branques
que adornen el seu camí.»*

*¿D'aont pervé la riquesa
de Sa Pobra en general?*

*Per sa rigor natural
tota vé de sa Marjal,
axí heu creu la gent entesa.
¡Oh terré de gran noblesa!
Sa Pobra l'admira y besa
com a font alimental!*

*Sa Marjal es un jardí
que val milions de pessetes:
fesols, confits y monjetes
qui sap les centes saquetes
que cada any deuen cói.
Moltes de cases, per mí,
després des granés omplí
ses sales les son estretes,*

*De faves, ordís y blat,
fesols, siurons y civada,
quant han coída s'anyda
Sa Pobra n'está estibada,
com un barco carregat.
Quant han venut y cobrat
a dins Sa Pobra hey ha entrat
una inmensa dobarada.*

*A Catalunya no més
entre fesols y monjetes
y algunes altres cosetes
qui sap les centes pessetes
que giren a n-es poblés.
Gracies a Deu marjalés
que cobrant molts de dinés
paga fer ses terres netes.*

*Aquest riquíssim terré
que conram y poseim,
de cada hora'l beneim
perque amb ell casi tenim
tot lo qu'hem de menesté.
A Sa Pobra estam molt bé
fent feina en dia fané
com a cavallés vivim.*

*¿D'ont ve es primé tirany
d'aquesta bona pastura?
Ve d'aquest pla d'hermosura
conradís d'horticultura
que fa dos esplets cada any.
Dona gust veure'l d'enguany
si no te encuantre o engany
s'anyada pareix segura.*

*Per últim daré final
áe parlar d'un lloc tan bõ.
Jo dic de boca y de có
que Sa Pobra hi ha sa flò
des conradís principal.*

Bé porem di, cada qual,
que Sa Pobla en sa Marjal
es com una copa d'ò.

Si no dic més, cavallès,
d'aquest hermós territori,
si es curta un poc s'histori:
es que se meva memori
no sab cabilá res més.
Siguém bons y vertadés
y en morí estimats poblés
tots disfrutem a la glori.

SEBASTIÀ SIMONET

(1) Aquesta composició meresqué Accèssit
en l'últim Certámen de glosadós Poblés.

TRADICIONS POPULARS MALLORQUINES

DE COM ST. PERE VA VOLER CALAR AXÍ
COM EL BON JESÚS.

Un dia el Bon Jesús trobá St. Pere qui
pescava.

—¿Que n'agafes cap tanmetex? li diu.

—No, mon mestre, respòn ell.

—¿Y com cales? li diu el Bon Jesús.

—Axí com ets altres, diu St. Pere: am sos
ploms abax y es suros dedalt.

—Dassa, ara calaré jo, diu el Bon Jesús.
Y cala, fent anar es suros per endins y es
ploms a flor d'aigo.

Al punt ses xerxes s'esbandrien de pex.

¿Que me'n direu? Ell n'ompliren sa barca.

—Ja hu sabré per un altre pich! diu Sant
Pere.

Y lo'ndemá, ija hu crech! prova de calar,
fent surar es ploms y que's suros se'n anas-
sen per endins.

Pero's suros, fort y no't mogues, volien
surar y es ploms s'afonaven.

Y St. Pere, grapada y altra grapada, y
iqu'havia de conseguir ell, fer surar es ploms
ni afonar es suros!

Lo que va fer, un embuy del dimoni, am
ses xerxes, qu'encar'ara no les hauria acla-
rides, si no hi va'l Bon Jesús, que li va dir:

—¡Ah Pere, Pere! ¿Vol dir en volies sebre
tant com jo de pescar? ¡T'ets atropellat un
poch massa! N'arribarás a sebre, si m'escol-
tes bé y no t'en vas des teu cap.

El Bon Jesús li aclarí ses xerxes, y l'arribá
a fer un pescador com no n'hi havia hagut
cap may ni n'hi haurá.

ANTONI M.ª ALCOVER.

Noves d'Inca

Amb satisfació veim qu'en nostra ciutat
se desperta entusiasme per formar part de
la Pelegrinació Mallorquina a Lourdes. Sa-
bem de moltes persones que tenen determi-
nat anarhi y segurament de cada dia aumen-
tará el número de pelegrins del poble de San-
ta Maria la Major, així com s'anirà acostant
el temps de la partida.

A la flor de sos dies, va morí ahir demati-
nada na Maria Quetgles, germana de Mossen
Joan, Vice-secretari de la Cambra del Palau
Abisepal. Deu haja trobada en estament de
gracia la seva animeta y don a l'amic sacer-

dot y sos bons pares, el dó de la conforman-
sa cristiana.

Dos premis, y dels grossos, han obtingut
enguany a n-els Jochs-Florals, de Barcelona,
els Mallorquins. La «Viola d'Or», qu'es un
dels primers premis, es estada per l'amic sa-
cerdot Mossen Llorens Riber per la seva
poesia «Vida Pagesa»; y la «Capa Artística»
per D. Salvador Galmés, per sa composició
«Negrures».

Els-e felicitam a tots dos pels triums de sa
ben trempada ploma, gloria de literatura pa-
tria.

Hem lletgida una carta de Mossen Antoni
Palou, enviada desde Bonsayres a sos pares,
en que los fa sábrer que'l seu Bisbe l'ha nom-
brat Rector de Lamadrit, població de 14.000
filegresos. Es estat rebut amb grans mostres
de carinyo pels lamadrilenys, contribuinthí el
seu bon nom y algunes importantíssimes fa-
milies mallorquines que viven a Lamadrit.

S'es celebrada a l'iglesia de San Domingo
solemne festa de la Mare de Deu del Roser,
aparesquent la nau d'aquell temple endiumen-
jada de lo millor.

El poble, dissapte vespre, cantá completes
en preparació de la festa. Y a l'ofertori de la
missa major del diumenje, predicá les escel-
lencies del Rosari el P. Serra, de la Missió. El
capvespre hi va haver processó per la ciutat
y sermó sobre l'importancia de la confraria
del Rosari. L'orador sagrat posá tant amunt
aquesta antiga confraria en nostre poble,
que feya venir ganes d'assantarshi als qui en-
care no hi perteneixen.

El Sr. Batle accidental de Sóller, D. Damiá
Canals Arbona, mos ha convidat a les fires y
festes que'ls dies 9, 10 y 11, se celebrarán a
n-aquella ciutat per commemorar la victoria
alcansada pels seus antepassats contra els
musulmans en l'any 1561.

El programa es numerós y variat tant en
la part religiosa com en la cívica. Hi haurá
alimares, focs artificials, músiques, corre-
gues, concursos, processó general amb les
Valentes Dones de can Tamany, batalla deflors
y premis de 100, 50 y 25 pessetes per les mil-
lors carrosses.

Agraim al Sr. Batle de Soller, la deferencia
que ha tenguda envers de nosaltres.

A nostra Parrquia, diumenge passat, va
celebrarse la festa de la Creu.

Se fé una processó amb la Vera-Creu a la
Creu de ses Monjes, aont hi havia un altar pre-
parat, y desde aquella altura se beneiren
els fruits del camp.

A l'ofici, celebrat amb esposició de la Ve-
ra-Creu, predicá'l Sr. Rector, acabant l'acte
religiós pujaren els feels a besar y adorar di-
ta Vera-Creu.

D'ins poch temps a la Seu de Mallorca
tendrá lloch la consagració del preconisat
Bisbe de Segorbe lo Ilim. Sr. D. Antoni Mas-

sanet, acte que revestirá gran importancia per
celebrarse tant clares vegades a Mallorca.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 81'50 a	82'00.
Blat.	la cortera de 19'00 a	19'00.
Xeixa.	id. de 19'00 a	19'00.
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	10'50.
Ordi foraster.	id. a	09'50.
Sivada.	id. a	08'00.
Ídem forasterá.	id. a	06'50.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaries.	id. a	17'50.
Ídem pel bestia.	id. de 00'00 a	17'00.
Blat de les Indies.	id. a	18'00.
Ciurons.	id. a	21'00.
Fesols.	id. a	30'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	28'00.
Asafrán	id. a	30'00.
Gallinás	id. a	75'00.
Patates.	id. de 05'00 a	06'00.
Muniacos.	id. de 04'00 a	04'50.
Figues seques	el quintá a	08'00.

Suplicám a nostres lectors que fassin corre-
aquesta publicació entre amics y conegúts, a
fi que tothom s'aprofit de la seva lectura.

Escapulons

REVOCACIÓ. Confrontant el Batle de Bar-
lona, lo que valen y signifiquen les comis-
sions qu'aquests dies l'han visitat, unes pro-
testant en contra y altres en fervor de les es-
coles neutres, ha revocat la 5.ª basse del
pressuport de cultura, considerant que'ls par-
tidaris de la neutralitat religiosa, en les es-
coles, es una minoria que no té cara ni ulls.

Això succeix sempre. Però aquesta mino-
ria, tal com es, sense cara ni ulls, com si di-
guessen un fetó, per gracia y peresa dels ca-
tòlfes, es la qui comanda en bastants de mu-
nicipis.

EN NAKENS INDULTAT. Lletgim que
per obsequiar el primer aniversari del naixe-
ment del príncep d'Asturias, el Rey ha in-
dultat l'encubridor d'en Morals.

Si la caritat cristiana no mos impedia en-
tristirmos del bé del prohisme, mos sabria
greu veure alloure l'antic director del *Motin*,
difamador d'ofici. Al manco, si nosaltres há-
guessen estat govern, li haurien posat per
condició del indult, no poder tornar es-
criurer ni en bé ni en mal, com ho han fet
certs bisbes de sacerdots que valien cent ve-
gades més qu'en Nakens.

Ahir eran onze criminals de crims espani-
tosos els indultats a l'acte de la adoració de
de la Creu; avuy en Nakens y companyia,
per obsequiar el príncep; y demá, per un
motiu qualsevol serán els Rulls, y exi se-
gueix l'Espanya essent una terra de preser-
dar's alloure,

50 MILIONS DE PESSÉTES PERDUDES. Hem rebuda una fuya que demostra que cad'any mos duen del estranger a Espanya per 50 milions de pessetes d'animals de plome, gallines y ous.

Si se trobassen a n-el pais tes gallines que mos falten pel consum dels espanyols, tots aquests millions se quedarien a la península y no sortirien a l'estranger.

Posarse amb un article quin consum es major que la producció el negoci es segú. Conta que hi ha hagut productor qu'es arribat a vendre 60.000 pollets amb un any, y encare no n'ha tengut abastament per la demanda.

En moltes coses anam atrassats els espanyols.

DOCENTES CASULLES. Les reines D.ª Victoria y D.ª Cristina han encarregades a dues comunitats religioses, de monjes, la confecció de docentes casulles per obsequiar a nostre Santíssim Pare amb motiu del seu jubileu.

Solament un parey d'aquestes casulles, preciosament brodades, serán enviades al Papa y les restants repartides entre iglesies espanyoles.

UNA PREGUNTA. L'Univers, de Paris, conta el sigüent fet succeït enguany en la setmana Santa. El coronell del retgiment número 25 d'infanteria, de guarnició a Cherbourg, va fer preguntar a cada un dels soldats si desitjarien menjar de carn el Divenres Sant. Solament tres contestaren afirmativament. Herms exemple que demostra que'ls neos de Fransa encara están en majoria.

Fa anys a n-els Estats Units s'estodia la manera de fer passar els automòvils per les ínies de ferro o sigui en rails com els trens y després d'algunes proves sense resultat, ara s'ha presentat un nou model, que sembla tenir totes les condicions necessaries.

Aquést nou automòvil es tot d'acer y construït de manera que no oferex una gran resistència al vent.

Uns aparells especials priven de que el carruatje descarrilij, per més que corri a les curves de la línia.

La màquina es de 200 cavalls de forsa y lo metex pòt alimentarse ab alcohol que ab essencia.

Entreteniments

Soluciones al pasa-temps del número trenta un.

Geroglífic:—Mal sobre mal y pedra per capsal.

Xarada:—Bresca.

Semblances:—1.ª, en que hi ha reys: 2.ª, en que ni ha de sevillans: 3.ª, en que tenen llana pes clotell.

Fuga de vocals:

Si no mos donau panada
no la vos agrairèm
y a vostra fiya dirèm
retada més que retada.

Sí van Vds. á Palma

VISITEN LA GRAN LIQUIDACIÓN FORZOZA DE
LA PALMERA

OCACIÓ NUNCA VISTA EN TELAS DE HILO, SÁBANAS, MADAPOLANS, TOHALLAS, BÁNOVAS, CAMISETAS, LISTADOS MALLORQUINES, INDIANAS, PAÑOS, LANILLAS, SEDAS, LANAS NOVEDADES, PARAGUAS SOMBRILLAS Y MUCHÍSIMOS OTROS ARTÍCULOS PARA VERANO É INVIERNO.

CON POCO DINERO SE PUEDE COMPRAR MUCHO

Calles de Cererols 6 y Bolsería 5

Al lado Cán Cetre—frente la pastelería Cán Canet.

Triangul de paraules:

Vería.
Verí.
Ver.
Ve.
V.

Endivinaya:—Una figuera de móro.

TARJETA

ROSENDO LLEIRÓ SONJA

Amb aquestas lletres, llevantne una, compondre el nom y llinatge d'un distingit poeta mallorquí.

EL MORO MUSSA.

XARADA.

Prima es preposició
y la dos un pronom,
tres agrada a tothom
y es TOT en fa falló.

KUNI

FUGA DE VOCALES

S. .l f.l d. f.m d.l c.g.r.r.
d'.n f.l.rs. t'.l c.st.m,
¿p.rq.. l'.sp.r.t d.l h.m.
n. v. s.mpr. c.p a m.nt?

UN VEY.

SEMBLANSES

¿En que se assemblen un caxal y un roser?
¿Y es vent amb el torró de Nadal?
¿Y es campaná de la Seu en la música?

UN PETRÉ

TRIANGUL DE PARAULES

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Sustituiu aquests punts per lletres de modo que diguen:

1. Planta medicinal.
2. Nom d'homo.
3. Una ciutat.
4. Una baguda.
5. Una sílaba.
6. Una consonant.

SIMAR.

ENDIVINAYA.

Som negra y ben escampada
molta gent de mi té pò,
no les porén have en jo
perque no tenc agafada

L'AMO'N RAFEL

LLIBRERÍA LA BONA CAUSA
den Miquel Durán

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.
A n'aquest centre de propaganda catòlica trobareu:

GLOSADES, per l'amo Antoni Vicens Santandreu. 1'00

MANYOCH de Fruita Mallorquina, per D. Joan Rosselló. 2'00

RONDAYES Mallorquines, d'en Jordi des Recó. 2'00

CARTES DEL CEL o sien meditacions per cada día del mes, per Pinamonti (traduides en mallorquí.) 0'15

MES DE MAIG, per Mossen Miguel Costa. 1'50

VÍA-CRUCIS, per idem. 1'00

APLECHS, per D. Bartomeu Ferrá. 0'75

DEVER CIVICH y la conciencia cristiana, per Mosen Felix Sardá y Sarvany. 0'30

MATER ADMIRABILIS, per idem. 5'00

DICCIONARIO Mallorquí-Castellano-Latín, per el Dr. Amengual (Es una xaripa). 2'50

DESDE LA CUNA HASTA LA ESCUELA, per el P. Aguilera. 1'75

IDEM, enquadernació econòmica. 1'25

FORMULARIO de cartas, telegramas y documentos, per D. Juan Vidal Vaquer. 1'00

UNA EXCURSIÓN á Mallorca por Lázaro Floro. 1'00

DICCIONARIO castellano, por Navas es el más completo y el más barato. 10'00

Novel·les por Schmid, autor de Canoveva: diferents preus.

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL CARRER DE MALLORCA, CONFERON TANT A DOS CARRERS.

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONA RÁN RAÓ.